

1. A go - no - szon gon - dol - kod - ván,
Ma - gá - ban fel - fu - val - ko - dik,
E - szem - be ve - szem azt nyil - ván,
Bú - ne - i - től meg nem szű - nik,
Hogy Is - ten - re nincs gond - ja.
A hí - ve - ket u - tál - ja.
Ha - mis és ha - zug be - szé - de,
Jó ta - nú - ság - hoz nincs ked - ve,
És nem jár i - gaz - ság - gal;
Hív - sa - got gon - dol á - gyá - ban,
Fog - la - la - tos go - nosz út - ban,
Sem - mi bünt ő nem u - tál.

2. Égig ér, Uram, hűséged,
És a te nagy kegyességed
Mind a felhőkig felhat.
Mint a hegy, te igazságod,
Törvényed mélység, megtartod
Az embert és a barmot.
Kegyességed jóakarata,
Azért te szárnyaid alatt
A hívek meghúzódnak,
Kik jól megelégtettek,
És bősséggel részeltettek
Javaival háznak.
3. Nálad az élet kútfeje,
Világodnak nagy ő fénye,
Mely nekünk szépen fénylik.
Bővítsd rajtuk kegyességed,
Akik jól ismernek téged,
Szívvel neved tisztelik!
Ne hagyj, hogy a kevély lába
Rám rohanjon, és hatalma
Letapodjon a földre;
Adjad, hogy a kegyetlenek
Elessenek, süllyedjenek,
Fel se keljenek többé!

„Uram, szereteted az égig ér, hűséged a fellegekig. (Zsolt 36,6)